

B.

Mødet den 4. Maj 1905.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 48—1905). Der forelaa Andragende fra Enke M. Mogensen om Byraadets Bistand til at udvirke Politimesterens Tilladelse til at drive Varieté i »Kystpavillonen»

Samuel sen kunde, da det af Sagen fremgik, at Politimesteren havde nægtet Andragerinden den hende i tidligere Aar givne Tilladelse til at drive Varieté om Sommeren i det ommeldte Lokale, oplyse, at Sagen tidligere havde været behandlet i Brandkommissionen, og der var derefter meddelt Andragerinden, at den omhandlede Tilladelse kun vilde blive givet, saa længe hun selv drev det nævnte Etablissement, idet Lokalerne var ret brandfarlige. Andragerinden havde nu udlejet Etablissementet, og i Henhold til den af Brandkommissionen tagne Beslutning var Tilladelsen til at have Varieté i Kystpavillonen ikke givet hende for i Sommer.

Det vedtoges at svare Andragerinden, at Byrådet ikke ser sig i Stand til at foretage noget i Sagen.

2. (J. Nr. 12—1905.) Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling om Tildeling af **Alderdømsunderstøttelse** tiltraadtes.

2. (J. Nr. 50—1905). Fra kst.. Alterdegn i St Johannes Sogn A. G. Ørsted forelaa Andragende om Vederlag for **Begravelser fra »de Gamles Hjem«.**

Marthin Hansen gjorde opmærksom paa, at der efter de gældende Lovbestemmelser ikke tilkom vedkommende Degn nogen Ret til Vederlag for Assistance ved Begravelse af Alderdomsunderstøttede. Indrømmede man ham nogen Godtgørelse herfor, — hvad Udvalget ganske skulde henstille, om man burde gøre — medførte det let den Konsekvens, at ogsaa Degnene i de andre Sogne fremkom med Krav om Vederlag for Assistance ved Begravelser af dem, der havde nydt Alderdomsunderstøttelse eller Fattighjælp.

Lottrup hævdede, at Forholdet var dette, at det for den ganske overvejende Del var Andrageren, der maatte bære Byrden ved Begravelsen af de Alderdomsunderstøttede, efterat »de Gamles Hjem«, hvor der var en stor Sygeafdeling, var opført i St. Johannes Sogn. Det var derfor ret rimeligt, at man saavidt muligt imødekom Andragendet.

Laursen kunde tænke sig den Udvej, at man ordnede det saaledes, at Begravelser fra »de Gamles Hjem« faldt paa samtlige Byens Præster og Degne, hvorved man jo undgik at lægge hele Byrden ved disse over paa en enkelt. Forholdet var iøvrigt dette, at de Alterdegne, hvis Instruks var af nyere Dato, — her i Byen, Degnen i St. Poul og St. Johannes Sogn, — var pligtige til at assistere ved Fattiglemmers og Aldersdomsunderstøttedes Begravelser, medens Degnene, hvis Instruks var ældre, ikke behøvede at assistere ved Begravelser i »fri Jord«, hvad de vist heller ikke gjorde.

Formanden bemærkede, at der fandtes en ministeriel Skrivelse, hvorefter vedkommende Kommune, forsaavidt den havde ydet Vederlag for Assistance ved en Alderdomsunderstøttets Begravelse, havde Ret til at kræve sine Udgifter refunderede sammen med den øvrige ydede Understøttelse. Det kunde jo altsaa synes, som om et vist Billighedshensyn talte for at give noget Vederlag for Assistance ved de omtalte Begravelser.

Sabroe fremhævede, at der maatte sondres mellem, om Begravelserne af de Understøttede fandt Sted paa »Hjemmets« Foranstaltning eller ved de Efterladte. I sidste Tilfælde ydedes der som Regel Betaling til de ved Begravelsen assisterede Embedsmænd, medens der intet ydedes i de første Tilfælde, idet de Efterlevende da betragtede Begravelsen som sig ganske uvedkommende. Han for sit Vedkommende var nærmest tilbøjelig til at mene at Billighed krævede, at der gaves nogen Betaling for den omtalte Assistance, og han skulde foreslaa, at man henviste Sagen til Budgetudvalget til Overvejelse.

Nørgaard paapegede, at man, forsaavidt man ønskede at imødekomme Andrageren, kunde give ham et Tillæg til hans Løn, uden særlig at begrunde det ved Henvisning til de fra »de Gamles Hjem« foregaaendne Begravelser, saa behøvede man næppe at frygte lignende Henvendelser fra de andre Degne.

Sagen gik til Budgetudvalget til Erklæring.

4. (J. Nr. 55—1905.) Det fra Politibetjent Jens J. C. Bisgaard indkomne Andragende om, at Kommunen vil betale en Lægeregning, stor 30 Kr., for ham, bevilgedes, i Betragtning af, at Andrageren var ny i Tjenesten, uanset at han havde forsømt

at henvende sig til Politilægen, forinden han søgte Lægespecialistbehandling.

5. (J. Nr. 38.) Der forelaa Andragende fra en tilskadekommen Arbejdsmand Jens Chr. Jensen om **Arbejde** for Kommunen.

Vestesen skulde til Belysning af det foreliggende Andragende meddele, at Andrageren, der kun i 36 Timer havde arbejdet for Brolægningsudvalget paa Skovvejen, ved Gravning havde læderet sin ene Fod saaledes, at han havde faaet en Forringelse af sin Arbejdsevne. Andrageren havde hidtil faaet Erstatning fra vedkommende Ulykkesforsikring, og Sagen var for Tiden indbragt for Arbejderraadet. Der var efter Udvalgets Formening efter Omstændighederne ingen Anledning til at foretage sig videre i Sagen.

Sabroe vilde henstille til Udvalget, at det gennem Stadsingeniøren forsøgte at skaffe ham et eller andet lettere Arbejde for Kommunen.

Vestesen kunde tilføje, at der var forhandlet med Stadsingeniøren derom, men der var ingen Mulighed for at anvende Andrageren til Arbejde for Udvalget. Dette kunde ikke være tjent med at have uarbejdsdygtige Folk, og det havde allerede flere gamle og svage Folk, end ønskeligt var.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

6. (J. Nr. 69—1905) Udenfor Dagsordenen vedtoges det, at det Beløb, 95 Kr 96 Øre, der er i Behold ved Afslutning af Regnskabsaaret for **Fattigkassernes Tuberkulosefond**, maa overgaa til Fattigkassernes almindelige Fond.
7. (J. Nr. 68—1905.) Det vedtoges at bevilge et Beløb af 100 Kr. for indeværende Aar til »Danmarks Good Templar Orden«, i Anledning af, at der ved Udfærdigelsen af Meddelelser om de paa Budgettet opførte Aars-Bevillinger ved en Forveks-

ling med »Independent Order of Good Templars« var tilgaaet førstnævnte Underretning om, at den havde erholdt det sidstnævnte tiltænkte Tilskud af 100 Kr.

8. Harald Jensen ønskede at henlede Opmærksomheden paa de i den nu afsluttede Rigsdagssamling vedtagne Love om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse og om Statsunderstøttelse til Sygehuse for tuberkuløse. Det var jo bl. a. saaledes, at der i Finansaaret 1905-06 og i de følgende 4 Finansaar blev stillet et Beløb af 100000 Kr. til Raadighed til Tilskud til Opførelse og Udvidelse af Tuberkulosehospitalet med 1250 Kr. for hver Patientplads, saaledes, at hvad der ikke anvendtes i et Finansaar kunde anvendes i et følgende. Det forekom Taleren, at man snarest muligt burde søge at gøre sig klart, hvorledes man for Kommuneens Vedkommende bedst kunde udnytte de givne Love; der tiltrængtes i høj Grad Foranstaltninger til Behandling af de tuberkuløse, som man hverken kunde have paa Fattiggaarden eller i »de Gamles Hjem«; han skulde foreslaa, at der til Overvejelse af Sagen nedsattes et Udvalg bestaaende af Byraadets Formand, Formanden for Fattigudvalget, Formanden for Alderdomsunderstøttelsesudvalget og Formanden for Sygehusudvalget.

Nørgaard skulde i Anledning af det stillede Forslag fremkomme med den Oplysning, at det omtalte Spørgsmaal allerede var under Overvejelse i Sygehusudvalget, men Sagen havde sine store Vanskeligheder, navnlig da man kun kunde faa det omtalte Statstilskud, naar man byggede et Hospital. Udvalget havde som den økonomisk bedste Løsning stadig tænkt sig, at man, naar det stærkt tiltrængte Epidemihospital engang opførtes, kunde indrette en af Kommunehospitalets

Pavilloner til Tuberkulosehospital, forsaavidt man hertil kunde faa Tilskud fra Staten. Han havde intet mod det foreslaaede Udvalg, men tvivlede om, hvorvidt Øjeblikket var inde til at give sig i Kast med større Foretagender i den omhandlede Retning.

Harald Jensen var tilfreds med den givne Oplysning om, at Spørgsmaalet vilde blive taget under Overvejelse; det var kun det, han havde ønsket at give Stødet til ved sin Udtalelse.
